

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 października 1968 r.

## zmieniające rozporządzenie w sprawie zaliczek na podatki.

Na podstawie art. 10 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 123 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1962 r. w sprawie zaliczek na podatki (Dz. U. Nr 15, poz. 66) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:

„§ 16a. 1. Podatnicy podatków obrotowego i dochodowego, o których mowa w §§ 2 i 10, opłacają zaliczki kwartalne do dnia 12 następnego miesiąca po upływie każdego kwartału, jeżeli łączna kwota zaliczek na te podatki za okres jednego miesiąca nie przekracza 300 zł.

2. W wypadkach przewidzianych w ust. 1 podatnicy, o których mowa w §§ 2 i 10, do czasu doręczenia decyzji ustalającej podatki obrotowy i dochodowy za rok ubiegły obowiązani są wpłacać zaliczki w wysokości ustalonej za ostatni kwartał ubiegłego roku. Jeżeli obliczona w ten sposób kwota zaliczek okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia na podstawie decyzji ustalającej podatki obrotowy i dochodowy za rok ubiegły, powstałą różnicę podatnicy ci obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji ustalającej podatki za rok ubiegły.”;

2) w § 17 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Podatnicy obowiązani do opłacania podatku od nieruchomości od budynków nie wynajętych i nie wydzierżawionych, a zajętych przez nich w całości, oraz od gruntów nie zabudowanych i nie wydzierżawionych opłacają zaliczki w wysokości określo-

nej w ust. 1 pkt 2 przez okres trzech lat kalendarzowych po roku, za który ustalono podatek. Podatnikom tym wysokość podatku za poszczególne lata podatkowe ustala się po upływie trzech lat.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 2, składają wykazy nieruchomości raz na trzy lata w terminie do dnia 31 stycznia czwartego roku następującego po roku, za który ustalono podatek.”;

3) w § 18:

a) w ust. 1 pkt 1 wyrazy „w § 17 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w § 17 ust. 1 pkt 1”;

b) w ust. 1 pkt 2 wyrazy „w § 17 pkt 2” zastępuje się wyrazami „w § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wypadkach wymienionych w § 17 ust. 1 pkt 2, jeżeli podstawę opodatkowania stanowi czynsz (wartość czynszowa), a w ciągu roku nastąpiły zmiany bądź w użytkowaniu lokalu, bądź kategorii osób zajmujących lokale, powodujące obniżenie lub podwyższenie czynszu (wartości czynszowej) albo zmianę stawki podatku, podatnicy obowiązani są zawiadomić o tym organ finansowy w terminie miesięcznym od powstania tej zmiany; na podstawie tych zawiadomień organ finansowy zmienia wysokość zaliczki poczynając od miesiąca, w którym zaszły zmiany.”;

4) w § 19 ust. 2 skreśla się zdanie ostatnie;

5) w § 20 wyrazy „20 zł” zastępuje się wyrazami „100 zł” oraz dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „W wypadkach, o których mowa w § 17 ust. 2, gdy wysokość zaliczki nie przekracza rocznie 100 zł, podatnicy kwotę tej zaliczki wpłacają raz w roku do dnia 30 czerwca w ciągu każdego roku.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: S. Majewski